

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoCsp/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118343678
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:6118343678.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s. r. o., IČO: 24785199, Československé armády 954/7, Hradec Králové, zastúpený: Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., IČO: 36715352, Jilemnického 4012/30, Martin, proti žalovanej: N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, L., o zaplatenie 312,91 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 20.11.2019, č. k. 17Csp/11/2019-169, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 312,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z uvedenej sumy od 17.12.2016 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z predloženej zmluvy o úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo dňa 05.01.2015, k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalovanej bezúčelový úver vo výške 480 eur, ktorý sa zaviazala splácať v týždenných splátkach v celkovom počte 60 splátok vo výške 10,79 eura, pričom prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po poskytnutí finančných prostriedkov, čiže 20. kalendárny deň po podpise zmluvy. Peňažné prostriedky boli žalovanej poskytnuté na účet predplatenej platobnej karty odovzdanej žalovanej do vlastných rúk. Žalovaná sa za poskytnutie úveru zaviazala uhradiť náklady spojené s úverom spolu vo výške 647,21 eura. Žalovaná uhradila z poskytnutého úveru spolu čiastku vo výške 167,09 eura. Ročná úroková sadzba bola v zmluve ustálená vo výške 26,55%, RPMN o výške 71,15% pri priemernej RPMN vo výške 36,30%. Žalobca po prehodnotení pohľadávky, ktorú prevzal na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016 od svojho právneho predchodcu ustálil, že si od žalovanej nárokuje úhradu dlhu len vo výške 312,91 eura s príslušenstvom. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497, § 499 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, ako aj ust. § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 1 ods. 2, § 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu so žalovanou uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná prevzala finančné prostriedky od žalobcu, čo žalobca preukázal potvrdením o poskytnutí finančných prostriedkov. Zmluva však obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 9 ods. 2 písm. d/, písm. h/ zák. č. 129/2010 Z. z. a to predovšetkým výške RPMN k príslušnej zmluve, ktorá bola vo výške 71,15% zjavne neprimeraná k priemernej RPMN za uvedené obdobie, ktoré bolo ustálené na 36,30% a neobsahoval údaj o konečnej splatnosti úveru. V zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ a písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. sa takáto zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bezpoplatkovú a žalobcovi patrí len rozdiel medzi poskytnutým plnením a uhradenými splátkami, teda 312,91 eura. Zároveň súd priznal žalobcovi istinu uplatnenú spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne počnúc od 17.12.2016 do zaplatenia. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal

nárok na náhradu trov konania a o výške trov konania rozhodol vyšší súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná a domáhala sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na nové konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch svojho odvolania uviedla, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, žalobca žiadal, aby mu súd priznal nárok, ktorý je neurčitý a bez právneho dôvodu, nešpecifikoval žalovanú sumu a zo žaloby nie je možné odvodiť, čo žiada. Podľa návrhu na vydanie platobného rozkazu bol žalobca zastúpený advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o., pričom tento subjekt nemal platné plnomocenstvo na podanie žaloby. Z toho dôvodu vzniesla aj námietku vecnej aktívnej legitímácie, s čím sa súd prvej inštancie nevyporiadal a tak došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Čo sa týka dôvodu má za to, že postúpenie pohľadávky je v rozpore so zákonom, pretože spotrebiteľské zmluvy tohto dodávateľa ako i predmetná zmluva, z ktorej si žalobca odvodzuje svoj nárok sú a boli v rozpore so zákonom, obsahovali neprijateľné zmluvné podmienky spôsobujúce založenie nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Postúpená pohľadávka je sporná, čo do výšky, pretože ak súd prvej inštancie dospel k záveru, že úver mal byť poskytnutý v sume 480 eur a spotrebiteľka mala zaplatiť sumu 167,09 eura, tak rozdielom je suma 312,91 eura, pričom žalobca vo svojej žalobe uviedol v bode 1., že spotrebiteľka mala zaplatené úhrady vo výške 129,91 eura, avšak žalobca k žalobe nepriložil výpis úverového účtu a tak je doposiaľ sporná žalovaná pohľadávka žalobcu. Uviedla, že odvolanie podáva v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP. Odôvodnenie predmetného rozhodnutia nespĺňa zákonom stanovené podmienky ust. § 220 ods. 2 a 3 CSP. Podľa priložených listín malo ísť o spotrebiteľský úver 480 eur, pričom ani táto skutočnosť doposiaľ nie je osvedčená a žalobca sa vyjadril, že peňažné prostriedky mali byť žalovanej poskytnuté na účet predplatennej platobnej karty, odovzdanej žalovanej do vlastných rúk, pričom takýto dôkaz v konaní nebol predložený. Podľa tvrdení žalobcu mala byť zaplatená suma na úhradu úveru 167,09 eura. Takto malo byť zaplatených 20 splátok $x 8 \text{ eur} = 160 \text{ eur} + 7,09 \text{ eur}$ zo splátky č. 21 0,91 eura zo splátky mala zostať neuhradená. Ostatné splátky počínajúc od 21. týždňa sú premičané. Súd prvej inštancie nesprávne posúdil je námietku premičania a neprihliadol na túto námietku a preto súd prvej inštancie na základe priložených listín nesprávne právne posúdil vec. Súd prvej inštancie správne posúdil, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje podľa § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov. Súd Slovenskej republiky už judikovali ako neprijateľnú podmienku službu Komfort s poukazom na zákon o ochrane spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukázal i na čl. 38 Charty základných práv Európskej únie. Nemôže akceptovať ani tolerovať rozhodnutie súdu prvej inštancie, pretože o jej právach nebolo rozhodnuté. Vzniesla námietku premičania a súd na túto námietku neprihliadal, pričom podal aj ďalšie námietky, na ktoré súd prvej inštancie neprihliadal. Súd prvej inštancie odôvodnil rozsudok výlučne v prospech žalobcu, ktorému dal za pravdu v každom bode a doslova celé odôvodnenie namieril proti právam spotrebiteľa, čo nemožno ponímať inak, ako svojvoľné, arbitrálne rozhodnutie, ktoré nespĺňa kvalitatívne ústavné požiadavky na súdnu ochranu. V tejto súvislosti poukázala na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu a to sp. zn. 4ÚS 1/07, 1ÚS 57/07, 4ÚS 182/07, 1ÚS 117/07. Žiadala preto odvolací súd, aby zaviazal súd prvej inštancie na riadne prejednanie veci, aby zaviazal žalobcu na predloženie výpisu z úverového účtu na osvedčenie sumy úveru, ktorý mal dodávateľ poskytnúť a na osvedčenie uhradených splátok úveru a na zistenie aplikovaní ust. § 565 OZ v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ, pretože zosplatenie úveru je neplatný právny úkon. Ďalej žiadala, aby odvolací súd zaviazal súd prvej inštancie na riadne odôvodnenie, pretože sa nevysporiadal s jej námietkami a to námietku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu, námietkou premičania a s námietkou neplatného zosplatenia úveru ako i s námietkou neplatnosti postúpenia pohľadávky. Z uvedených dôvodov je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný, čím došlo k porušeniu jej ústavných práv a najmä práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky.

3. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi obsiahnutými v napadnutom rozsudku, pričom je toho názoru, že okresný súd v prejednávanej spore správne aplikoval jednak otázku premičania, ako aj otázku platnosti právneho úkonu. Vo vzťahu k otázke platnosti právneho úkonu odkázal na svoje písomné vyjadrenia produkované v priebehu konania a uviedol, že dohodu v úrokoch je možné odčleniť od samotného záväzku titulom istiny. Rovnako tak nie je dôvod na posudzovanie zmluvy o poskytnutí služby Komfort, z hľadiska platnosti, pokiaľ jej uzatvorením nedošlo k zásahu do práv žalovaného. Žalovaný v zmysle uplatneného nároku žalobcu nebol povinný platiť akékoľvek poplatky, ale v celom rozsahu sa jedná len o plnenie vo vzťahu k samotnej úverovej zmluve.

4. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že trvá na podanom odvolaní a dôvodoch, pre ktoré je rozsudok nepreskúmateľný. Opätovne uviedla, že súd prvej inštancie neposúdil premlčanie napriek tomu, že podala takúto námietku a v odvolaní presne uviedla a vyčíslila premlčané splátky. Má za to, že úverová zmluva je neplatný právny úkon z dôvodu, že veriteľ, ktorý zmluvu pripravil, úmyselne predformuloval v zmluve neprijateľné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a tak žalobca vymáha nárok z neplatnej zmluvy. Má za to, že je namieste skúmať platnosť úkonov, pretože ako uviedla, neboli poskytnuté výpisy z úverového účtu a tak nie je určité, aké všetky úhrady žalovaného sa započítavali na istinu, pretože sa platilo v hotovosti a nebolo vykonané dokazovanie, koľko sa zaplatilo. Z uvedenej zmluvy ona ako spotrebiteľka bola povinná platiť poplatky, ktoré sú v rozpore so zákonom a dodávateľ tak porušoval zákon a preto je jeho zmluva neplatný právny úkon a nesmú sa z neplatného právneho úkonu priznávať nároky.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP) a že spĺňa náležitosti § 365 a nasl. CSP, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok možno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Povinnosť súdov rozhodnutie odôvodniť v súlade s vyššie citovaným ustanovením je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu, vyplývajúceho z čl. 36 a nasl. listinných základných práv a slobôd, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvoinštančného ale aj odvolacieho), ktorý stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 115/2003). Odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní vo veci samej neriadil vyššie uvedenými zásadami právneho štátu.

8. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

9. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia

je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia; zároveň je aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Citované ust. § 220 CSP dáva súdom dostatočný návod na to, aké má byť odôvodnenie rozhodnutia. V prípade, ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje uvedeným spôsobom, ktorý záväzne určuje citované ustanovenie, ide o nedostatky odôvodnenia, ktoré zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozsudku. Rozhodujúc o odvolaní žalovanej v tejto veci, odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný a nebol dostatočne zistený skutkový stav. Rozhodnutie je nepreskúmateľné vtedy, keď jeho písomné vyhotovenie neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie (porovnaj závery vyplývajúce zo stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 03.12.2015, publikované v zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutia súdov Slovenskej republiky 1/2016 pod č. 2). Za nedostatok zásadného vysvetlenia dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu treba predovšetkým považovať absenciu dôvodov vysvetľujúcich právny záver súdu v otázke od riešenia, ktorej bolo rozhodnutie závislé.

10. V preskúmvanej veci žalobca uplatňoval svoj nárok zo zmluvy, ktorú uzatvorila spoločnosť Provident Financial s.r.o. so žalovanou dňa 05.01.2015 ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Svoj nárok odôvodňoval na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená dňa 16.12.2014 medzi spoločnosťou Provident Financial s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., ako postupníkom. Žalovaná v priebehu konania ako aj vo svojom odvolaní namietala aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu z dôvodu, že nedošlo k platnému postúpeniu zmluvy o postúpení pohľadávok. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí s touto námietkou absolútne žiadnym spôsobom nevypracoval.

11. Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

12. Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník svojho záväzku plnením postupcomi.

13. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení (ods. 2 OZ).

14. V zmysle ust. § 524 OZ k obligatónym obsahovým náležitostiam zmluvy o postúpení pohľadávky vedľa vlastného označenia účastníkov (postupiteľa a postupníka) patrí identifikácia postupovanej pohľadávky, ktorá musí zahŕňať riadne označenie postupiteľovho dlžníka a popis pohľadávky, čo do jeho výšky a skutočnosti, na ktorých sa zakladá. Postupovaná pohľadávka musí byť identifikovaná dostatočne, určite tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupiteľa s rovnakým dlžníkom, a aby medzi zmluvnými stranami nevznikli pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy bola postúpená. Za situácie, kedy zákon nevykazuje akým spôsobom má byť postupovaná pohľadávka v zmluve o postúpení pohľadávky identifikovaná, túto identifikáciu možno previesť i uvedením právnych skutočností, z ktorých postupovaná pohľadávka vznikla. Ak určia účastníci v zmluve o postúpení pohľadávky pohľadávku s inými údajmi a táto identifikácia je z pohľadu požiadavky na určitosť postupovanej pohľadávky dostatočná, nie je potom nutné právny dôvod vzniku postupovanej pohľadávky v predmetnej zmluve uviesť, pretože takáto požiadavka zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva.

15. Podľa § 526 ods. 2 OZ ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení.

16. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že ak pôvodný veriteľ oznámi svojmu dlžníkovi, že svoju pohľadávku, ktorú voči nemu má, postúpil tretej osobe, právnu skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku je oznámenie jeho pôvodného veriteľa, samozrejme za predpokladu, že oznámenie spĺňa náležitosti právneho úkonu, teda je určité a zrozumiteľné a bolo urobené vážne a slobodne. Platí to bez ohľadu na to, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná, resp. či vôbec vznikla. Dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolávať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.

17. Keďže žalovaná v priebehu konania vzniesla námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a súd prvej inštancie sa s touto žiadnym spôsobom nevysporiadal, bude v prvom rade v ďalšom konaní potrebné sa vysporiadať, či v danom prípade je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby v zmysle citovaných zákonných ustanovení. Až po vyriešení si aktívnej vecnej legitímácie žalobcu môže súd prvej inštancie pristúpiť k vecnému prejednávaniu sporu.

18. Žalobca odvodzuje svoj nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá sa nachádza na č. I. 15 spisu, avšak z tejto zmluvy ani pri najväčšej snahe odvolací súd nemohol preskúmať jej podmienky, pretože táto zmluva je vyhotovená v tak nečitateľnej fotokópii, že nie je možné odvodíť, s kým bola uzatvorená a ostatné podmienky zmluvy. Je záhadou odvolaciemu súdu, ako súd prvej inštancie takúto zmluvu mohol preskúmať, zrejme vychádzal len zo samotného tvrdenia žalobcu v žalobnom návrhu, keď prevzal, že táto bola uzatvorená dňa 05.01.2015. Mala obsahovať 60 splátok, pričom výška poskytnutého úveru mala predstavovať sumu 480 eur, avšak ďalšie podmienky zmluvy sú absolútne nečitateľné, preto bude povinnosťou súdu prvej inštancie vyzvať žalobcu na predloženie zmluvy v čitateľnej fotokópii, prípadne v origináli tak, aby mohla byť táto zmluva podrobená súdnemu prieskumu. Žalobca sa zároveň odvoláva, že spolu so zmluvou predložil aj výpis z účtu, ako aj potvrdenie o vyplatení pôžičky poskytnutej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, avšak takéto listinné doklady v priebehu celého konania nepredložil a už vôbec nie spolu so žalobou. Preto bude potrebné, aby tieto listinné dôkazy v ďalšom konaní predložil, keď na jednej strane tvrdí vo svojej žalobe v predposlednom odseku, že žalovaná pôvodnému veriteľovi celkovo uhradila 129,91 eura, avšak v bode 3. žaloby uvádza, že žalovaná uhradila len splátky v celkovej výške 167,09 eura. Z toho vyplýva, že už aj samotná žaloba je zmätočná a bez toho, aby bola podložená listinnými dôkazmi, je rozhodnutie súdu prvej inštancie absolútne nepreskúmateľné, keď jednoducho prevzal záver, že žalovaná na poskytnutom úvere zaplatila sumu 167,09 eura. Zároveň žalobca udáva, že spolu so zmluvou bola uzatvorená aj zmluva o poskytnutí služby Komfort, ktorá je dobrovoľnou doplnkovou zmluvou, v zmysle ktorej bola odmena zjednaná na sumu vo výške 247,2 eura, avšak túto si v tomto konaní neuplatňuje. Opätovne ide len o jeho tvrdenie, pretože nepredložil, či aj na zmluve Komfort žalovaná nejaké finančné prostriedky uhradila, prípadne tie splátky, ktoré uhrádzala boli len na úhradu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto bude v ďalšom konaní potrebné, aby predložil platobnú históriu žalovanej tak na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj na základe zmluvy o poskytnutí služby Komfort.

19. Avšak predtým, ako súd prvej inštancie podrobí zmluvu súdnej kontrole, pretože nesporne ide o spotrebiteľskú zmluvu, tak ako aj súd prvej inštancie konštatoval, bude jeho povinnosťou sa vysporiadať so vznesenou námietkou premlčania, pretože vo svojom rozhodnutí sa ani jedinou vetou nezmiel, ako sa so vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovanej vysporiadal a preto je pre odvolací súd nepochopiteľné aj vyjadrenie žalobcu, ktorý uvádza vo svojom vyjadrení, že súd prvej inštancie sa vznesenou námietkou premlčania správne vysporiadal. Rozhodnutie v tejto časti pre úplnú absenciu dôvodov je opätovne nepreskúmateľné.

20. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ).

22. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, i keď vychádzajúc z platnej právnej úpravy, dlžník je v zásade povinný plniť celý dlh jednorazovo, dohodou dlžník a veriteľa, alebo rozhodnutím súdu môže byť založené i plnenie dlhu v splátkach. Pri splnení v splátkach ide vlastne o dvojakú dobu splatnosti, keďže jednak je stanovená doba plnenia (splatnosti) jednotlivých splátok a súčasne je určená i splatnosť celej pohľadávky. Ak dlžník plnil v splátkach, nezaplatenie jednej alebo viacerých splátok v čase ich splatnosti, nespôsobuje

bez ďalšieho splatnosť celého dlhu. Každá zo splátok totiž predstavuje samostatný dlh, ktorý veriteľ môže samostatne uplatňovať na súde. Súčasťou podmienok splatnosti jednotlivých splátok môže byť i určenie, že pre nesplnenie niektorej splátky je veriteľ oprávnený žiadať celú zvyšok pohľadávky naraz (§ 565 OZ). Ide tu tak o podmienenú výhodu splácať v dvoch splátkach, ktorá spočíva v tom, že dlžník dodrží splátky. Ak dlžník nedodrží dohodu o včasnom splnení dohodnutých splátok, alebo súdne rozhodnutie o povolení splátok, stráca výhodu splátok za predpokladu, že veriteľ požiadala o zaplatenie celej pohľadávky, resp. nezaplateného zvyšku pohľadávky naraz. Uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky je v právomoci veriteľa, ktorý toto právo môže ale nemusí uplatniť. Stratu výhodu splátok musí veriteľ dlžníkovi oznámiť, prípadne uplatniť na súde podaním žaloby. Splatnosť celej pohľadávky tak nenastala priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či toto právo uplatní, teda či vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku dlhu. Toto svoje právo požadovať na zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu strany výhody splátok je časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky. Ust. § 565 OZ o strane výhody splátok je modifikované vo vzťahu k plneniu spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach od 01.11.2008, kedy nadobudol účinnosť zák. č. 379/2008 Z. z. tak, že veriteľ je v prípade nesplnenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Pokiaľ ide o premlčanie splátok platí, že premlčacia doba tu začína plynúť osobitne vo vzťahu ku každej splátke odo dňa jej splatnosti a premlčacia doba ohľadne celej pohľadávky v prípade straty výhody splátok, začína plynúť odo dňa splatnosti nezaplatenej splátky.

24. Žalovaná síce vo svojom odvolaní namieta i neplatné zosplatenie úveru, avšak z obsahu celého spisu, ani zo samotnej žaloby nie je možné vyvodiť, že by zo strany žalobcu došlo k predčasnemu zosplateniu úveru, keď tento uvádza len, že konečná splatnosť úveru nastala dňa 29.02.2016 a preto žiada o zaplatenie zostatku dlhu. Z vyššie uvedeného výkladu potom následne vyplýva, že je potrebné posudzovať plynutie premlčacej doby vo vzťahu ku každej splátke odo dňa jej zročnosti. Bude preto povinnosťou súdu prvej inštancie v zmysle vyššie uvedeného posúdiť vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej.

25. Keďže súd prvej inštancie doposiaľ takto nepostupoval, znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie viazaný vysloveným právnym názorom odvolacím súdom a v novom rozhodnutí rozhodne opätovne i o náhrade trov konania, ako i trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).